

Καλό μήνα, παιδιά! Προσέξτε μην την πατήσετε κι εσείς με κανένα πρωταπριλιάτικο αστείο! Αλήθεια, ξέρετε από πού προέρχεται το έθιμο της **Πρωταπριλιάς**;

Η **Πρωταπριλιά** ξεκίνησε στη **Γαλλία** το 1564. Ο βασιλιάς της Γαλλίας μετέθεσε την πρώτη μέρα του χρόνου ,από την 1^η Απριλίου, στην 1^η Ιανουαρίου. Κάποιοι άνθρωποι , όμως συνέχισαν να γιορτάζουν την έναρξη του χρόνου την 1^η Απριλίου. Έτσι, οι υπόλοιποι τους κοροΐδευαν κάνοντας αστεία και λέγοντάς τους ψέματα. Ο Ιανουάριος ήταν τελικά ο νικητής , αλλά αυτό το παράξενο έθιμο ταξίδεψε και σε άλλες χώρες, ακόμη και στην Ελλάδα. Ακόμα κρατάμε αυτό το έθιμο ζωντανό και την 1^η Απριλίου(Πρωταπριλιά) κοροϊδεύουμε ο ένας τον άλλο και λέμε αστεία και ψέματα.

Επίσης, σύμφωνα με την λαϊκή παράδοση, από την 1^η Απριλίου αρχίζουν τα δέντρα και τα λουλούδια να βγάζουν καινούριους βλαστούς ,μια και μπαίνει η Άνοιξη. Την ημέρα , λοιπόν, αυτή ο λαός λέγοντας ψέματα , προσπαθεί να ξεγελάσει τα δαιμόνια που ζηλεύουν την ανθοφορία των φυτών.

Αν θέλετε να μάθετε για μένα διαβάστε το παραμύθι πατώντας πάνω στο όνομα μου, **Πινόκιο**!

Ο ψεύτης βοσκός

Ήταν κάποτε ένας βοσκός που είχε ένα κοπάδι με αρκετά πρόβατα και ένα μαντρί έξω από το χωριό του. Κάθε πρωί, οδηγούσε τα πρόβατα σε ένα καταπράσινο λόφο κοντά στο μαντρί και τα άφηνε να βοσκήσουν με την ησυχία τους. Συνήθως περνούσε την ώρα του παίζοντας την φλογέρα του, αλλά να που μία μέρα την ξέχασε στο μαντρί. Μην έχοντας τι να κάνει, σκέφτηκε να σκαρώσει μία φάρσα στους συγχωριανούς του. Ανέβηκε λοιπόν σε ένα βράχο και άρχισε να φωνάζει προς την κατεύθυνση του χωριού: «Βοήθεια συγχωριανοί. Λύκοι τρώνε τα πρόβατα μου. Τρέξτε. Βοήθεια!».

Οι άντρες του χωριού άρπαξαν ότι βρήκαν μπροστά τους και έτρεξαν να βοηθήσουν τον βοσκό, που μόλις τους είδε άρχισε να γελάει με το πάθημα τους.

Ο βοσκός, όπως φαίνεται, βρήκε πολύ αστείο αυτό που έκανε, αφού το επανέλαβε κάνα δυο φορές ακόμα και κάθε φορά οι συγχωριανοί του έτρεχαν να τον βοηθήσουν.

Να όμως που μια μέρα, μια αγέλη πεινασμένων λύκων όρμισαν στο κοπάδι του βοσκού και άρχισαν να το ξεκληρίζουν. Τρομαγμένος ο βοσκός έβαλε τις φωνές και καλούσε σε βοήθεια: «Βοήθεια συγχωριανοί. Λύκοι τρών τα πρόβατα μου. Τρέξτε. Βοήθεια!».

Κανείς όμως δεν πήγε να τον βοηθήσει αφού όλοι νόμιζαν ότι για άλλη μια φορά ήθελε να γελάσει μαζί τους.

Εκείνη την φορά οι μόνοι που γέλασαν ήταν οι λύκοι. Βρήκαν πρώτης τάξεως φαγητό και το έφαγαν με την ησυχία τους. Μόνο ένας άνθρωπος εκεί κοντά κάτι φώναζε αλλά όπως είναι γνωστό οι λύκοι δεν γνωρίζουν την ανθρώπινη γλώσσα για να καταλάβουν τι έλεγε και έτσι συνέχισαν ανενόχλητοι το φαγητό τους.